

[Bladt.]

til anskaffelse af hørebriller, når en sådan hjælp ydes til anskaffelse af almindelige høreapparater, hænger det sammen med, at man ofte blandt de tunghøre, som jeg har en vis kontakt med, bliver stillet over for dette spørgsmål. Lad mig tilføje, at jeg i de sidste dage har fået skriftlige og telefoniske henvendelser fra forskellige egne i landet, som bekræfter, at der ligger et problem her.

Da vi i 1950 fik en lov, hvorefter alle tunghøre uden udgift kunne få udleveret et høreapparat efter en undersøgelse på en af statens hørecentraler, var dette et værdifuldt fremskridt, som blev hilst med glæde og taknemlighed af de tunghøre, og det er min bestemte opfattelse, at der på statens hørecentraler udføres et påskønnelsesværdigt arbejde, og at de tunghøre her ikke mindst bliver mødt med venlighed og med forståelse for deres særlige problemer. Det er imidlertid, som om den bestående ordning ikke helt er i takt med den tekniske udvikling. Da den nævnte lov blev gennemført, var begrebet hørebriller ukendt. Når der sker et nyt teknisk fremskridt, er det i sin orden, at man afventer at yde økonomisk støtte, indtil man har erfaring for, at det nye virkelig er godt og holdbart, men da der nu er gået 3 år, siden hørebrillerne kom frem, skulle man mene, at der var skabt et erfaringsgrundlag. Jeg ved ikke, hvad sagkundskaben siger til dette, jeg ved bare, at jeg personlig foretrækker hørebriller; men det er muligt, at det kan bedømmes ret individuelt.

Hørebriller er mere end dobbelt så dyre som høreapparater; hvis hørebriller skulle udleveres på samme vilkår som høreapparater, ville det altså medføre en betydelig stigning i udgifterne. Men mon det ikke var muligt at finde en mellemvej, således at der blev adgang til en delvis ydelse, medens vedkommende selv måtte udrede restbeløbet? Når der så var valgfrihed mellem høreapparater og hørebriller, ville udgifterne ikke stige, og de, der ønskede hørebriller, kunne opnå en god hjælp.

Et andet forhold, jeg gerne vil nævne, er, at det hævdes, at de danske høreapparater, som udleveres på hørecentralerne, ikke virker tilfredsstillende for de stærkt tunghøre, og at det derfor ville være ønskeligt, om der blev åbnet adgang for i disse særlige

tilfælde at få udleveret et udenlandsk apparat. Jeg ved, at der i øjeblikket foregår en undersøgelse af dette forhold, men hvilket resultat man end måtte komme til, vil jeg håbe, at hensynet til disse stærkt tunghøre må blive det afgørende.

Endelig vil jeg lige nævne, at det gælder såvel for hørebriller som for de nye typer af høreapparater, at elementforbruget er betydeligt billigere end ved de ældre apparater. Som bekendt ydes der af kommunerne 75 pct.s refusion for elementforbruget; det er da et spørgsmål, om det ikke ud fra et økonomisk synspunkt ville være hensigtsmæssigt at udskifte de gamle apparater i et hurtigere tempo.

Jeg håber, at den højtærede socialministers besvarelse af mit spørgsmål må bidrage til at klarlægge det problem, jeg her har rejst.

Socialministeren (Bomholt): Det ærede medlem hr. Bladt har bedt mig om en begrundelse for, at der ikke gennem invalideforsikringsfonden ydes hjælp til tunghøre til anskaffelse af hørebriller, når en sådan hjælp ydes til almindelige høreapparater.

Jeg vil gerne først bemærke, at statens hørecentraler til stadighed bestræber sig for at forsyne de tunghøre med høreapparater af højeste kvalitet. Man tager herved ikke alene hensyn til apparaternes ydeevne og nemhed i betjeningen, men også til de tunghøres naturlige ønsker om små lette apparater, der fylder og ses mindst muligt. Ved indførelse af de moderne transistorer, der kun fylder en brøkdel af de rør, man tidligere anvendte, er det i dag muligt i langt højere grad end tidligere at imødekomme de tunghøres ønsker om små nemme apparater. Når hørecentralerne kan levere disse endnu ret dyre transistorapparater, uden at statens udgifter dertil bliver uforholdsmæssig store, skyldes det, at man ved indkøb efter licitation af meget store partier har kunnet købe overordentligt billigt, uden at det er gået ud over kvaliteten.

En tilsvarende indkøbsordning vil i dag ikke kunne gennemføres med hensyn til de langt dyrere hørebriller. Skulle hørecentralerne ind på levering af hørebriller, måtte man også samtidig kunne yde den nødvendige optiske service, og en sådan ordning ville betyde en væsentlig udvidelse af høre-